

BİR KÖY TARAMASINDA FENİLKETONÜRİ GÖRÜLME SIKLIĞI

ERDEM, N., KAVUKÇU, S.

ABSTRACT: Nesrin ERDEM, Salih KAVUKÇU. Department of Pediatrics, Faculty of Medicine, Dokuz Eylül University, Izmir. The incidence of phenylketonuria in a screening study in a village.

All of the 88 persons (both adults and children) who are living in Molla Süleymanlı, the village of Manisa were screened for phenylketonuria. They were examined physically and their urine samples were tested by FeCl_3 . The blood samples of the persons whose urine samples showed positive reaction by FeCl_3 and the urine and blood samples of their relatives were analyzed for aminoacids by paper chromatography. All clinical features of classical phenylketonuria with positive FeCl_3 test and the high levels of phenylalanine in blood were found in 2 boys (2.27%). Mild Hyperphenylalaninemia without any physical findings was detected in 2 persons (2.27%). Thus, total 4 persons, all males, were found to have hyperphenylalaninemia. All of them were the members of 4 families and relatives of each other.

KEY WORDS : Phenylketonuria, hyperphenylalaninemia, phenylalanine, mental retardation, syndactyly, toe abnormalities.

Klasik fenilketonüri karaciğer fenil alanin hidroksilaz enzimi eksikliği sonucu ortaya çıkan amino asid metabolizması bozukluguudur. Fenil alaninin tirozine dönüşümde blok olduğu zaman kanda fenil alanin yükselir, fenil alanin metabolitleri olan fenil asetik asid ve fenil piruvik asit kanda ve idrarda artar. Kanda yükselen fenil alanin ve metabolitleri bu hastalarda görülen mental retardasyon, nörolojik bulgular, konvülsiyonlar, soluk deri rengi, sık saç ve göz rengi, ter ve idrardaki küf kokusuna benzer kötü kokudan sorumludurlar (1,2,5).

Fenilketonüri ilk kez 1934 te Norveç'li Dr. Asbjörn Fölling tarafından tanımlanmıştır. İki mental gerilik gösteren çocuğun kötü kokusundan yakından ailenin başvurusu üzerine Fölling ssidoz arastırmak üzere hastaların idrarlarını FeCl_3 ile muamele ettiğinde kırmızı-kahverengine dönüşmesini beklerken yesil renge dönüştüğünü

görmüştür, daha sonra yeşil rengi veren maddenin fenil piruvat olduğunu bulmuştur. Fölling bunlardan başka 430 mental geri çocukta yaptığı çalışmada 2 si kardeş olmak üzere 8 hastaya rastlayarak bu hastalığa "imbecillitas phenylpyruvica" adını vermiştir. 1935 yılında Penrose tarafından otozomal resesif geçtiği gösterilmiş, 1937'de Penrose ve Quastel tarafından hastalığa "fenilketonüri" adı verilmiştir (1,2).

Fenilketonürlü hasta hayatın ilk haftalarında tarama testi sonucunda tanınıp fenil alaninsız diyet'e alınırsa tamamen normal gelişmektedir. Fenilketonürlü kadınlar gebelikleri sırasında fenilalaninsız diyet'e alınmazlarsa fenil alanin ve metabolitlerinin fetüse etkileriyle çocukta mental gerilik, mikrosefali, intrauterin büyümeye geriliği, konjenital kalp hastalıkları görülmektedir. Bu kadınarda spontan abortus ve ölü doğumda sık rastlanmaktadır (2,3,5,6). Waisbren ve arkadaşları (8) mental yönden normal annelerde hiperfenilalaninemini oranını 1/22 000 bulmuşlardır.

Poliklinimize Manisa'nın Molla Süleymanlı Köyünden başvuran bir hastanın ailesinden akrabaları arasında bir çocuğun geri zekâlı, sakat ve marışın olduğu, köylerinde buna benzer başka hastaların bulunduğu ve akraba evliliklerinin sık olduğu öğrenilmiştir. Sözü edilen hastaların fenilketonürlü olabilecekleri düşünülerek bozukluğun bulunduğu aileleri ortaya çıkarmak, maternal fenilketonürünün etkisinden ileride doğacak çocuklar korumak amacıyla bu köyde fenilketonüri taraması yapılmıştır.

YÖNTEM VE GEREÇ

Köyde devamlı oturan yaşıları 6 ay-85 y. (ortalama 27,6 ay.) olmak üzere toplam 88 kişide (46 erkek, 42 kadın-kız) fizik bakı ve idrar örneklerinde FeCl_3 testi yapılmıştır. İdrar örneklerinden bir tüpe 6 damla konularak üzerine 3 damla % 10 luk FeCl_3 ilave edildikten sonra yeşil renk oluşumu olumlu olarak değerlendirilmiştir. Ayrıca idrarda özel kötü koku araştırılmıştır.

Fenilketonüri ile ilgili olarak kadınlara spontan abortus ve ölü doğum yapıp yapmadıkları, çocukların gelişimi, ölmüş çocukları varsa sebepleri, çocukların konvulsyon ve infantil egzema bulunup bulunmadığı sorulmuştur.

FeCl_3 testi olumlu bulunanlardan ve bunların ailesindeki diğer kişilerden kan ve idrar örnekleri alınarak Hacettepe Ü.Tip Fakültesi Çocuk Sağ. ve Hastalıkları Anabilim Dalı Metabolizma Ünitesinde kağıt kromatografisi ile aminoasid analizleri yapılmıştır. Olumlu bulgu veren kişilerin aile ağacı çıkarılmıştır (Şekil 1). Bu çalışmada ortaya çıkarılan hiperfenilalaninemili kişiler aile ağacında noktalı olarak belirtilmiştir. Diğer işaretliler ise hastalığın kalıtılmasında rolleri olduğu düşünülenlerdir.

SONUÇLAR

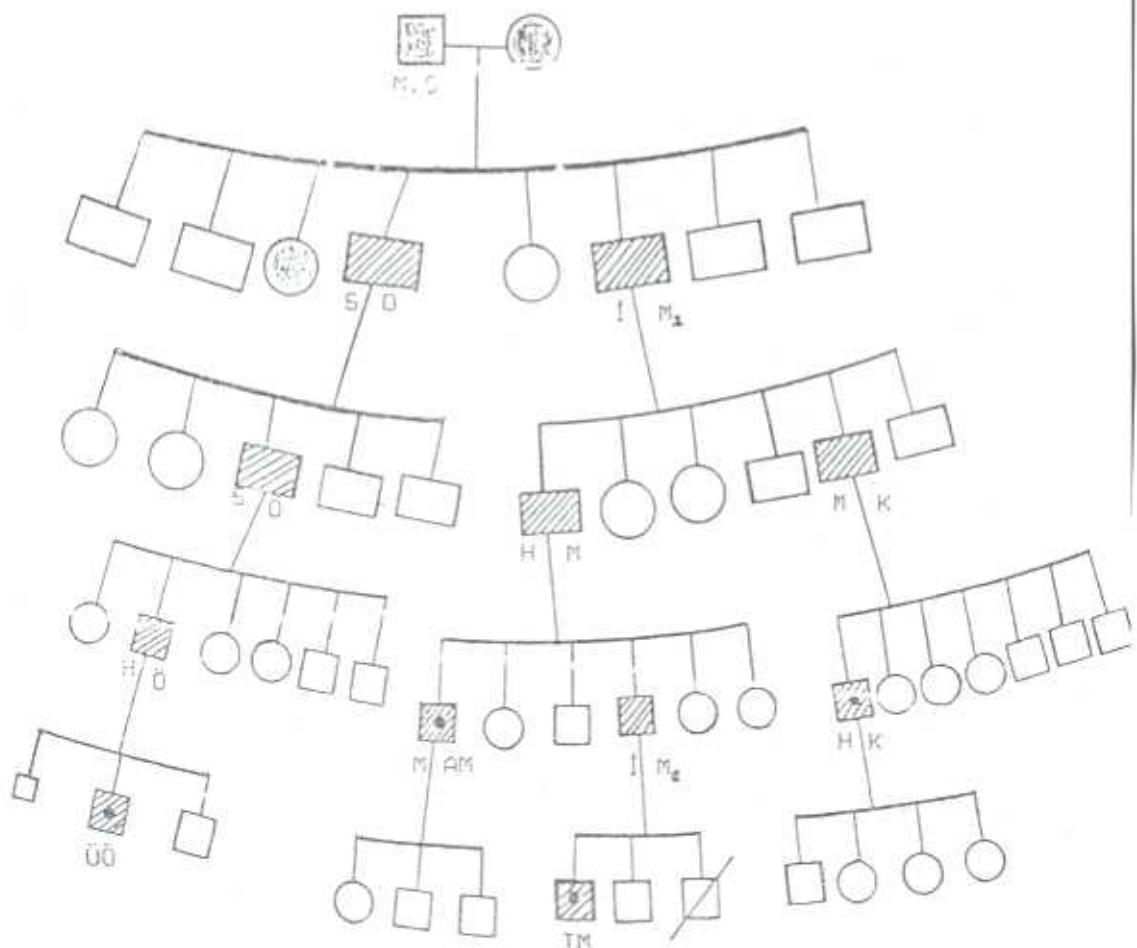
Fizik baki sonucunda nörolojik bulgular gösteren 4 hasta saptanmıştır. Bunlardan 11 yaşında kız çocuğu S.G.'nin doğum sırasında mor esfiksisi nedeniyle cerebral palsiyeli, 19 yaşında kız F.K.'nın çocukluğunda geçirdiği ansefalist sonucunda yürüme bozukluğu, konvülsyon, iyi görememe yakınmalarına sahip olduğu öğrenilmiştir. Bu iki hastanın ve yakınlarının idrarlarında FeCl₃ testi olumsuz bulunmuştur.

Mental-motor gerilik gösteren diğer iki hastanın idrarlarında özel kötü koku saptanmış ve FeCl₃ ile olumlu reaksiyon elde edilmiştir. Bunlardan 11 yaşında erkek çocuk T.M. ileri derecede kasaktik, ağırlığı 13 kg (%5 persantilin altında), boyu 116 cm (%5 persantilin altında) baş çevresi 47 cm, açık kahverengi gözler, derisi soluk beyaz renkte olup spastisite, görme azlığı, konuşmama, yürüyememe. 2-3. ayak parmakları arasında hafif sindaktili bulgularına sahip olduğu gözlenmiştir (resim 1). Hastanın kanında fenilalanin 30mg/dl bulunmuştur. Annesinde FeCl₃ testi ve kromatografi sonuçları olumsuz, babada ise FeCl₃ testi olumlu, kromatografik analiz olumsuz bulunmuştur. Anne abortus ve ölü doğum bildirilmemiş, ancak 1 yaşında bir erkek çocuğun bilinmeyen nedenle öldüğü, 19 yaşında diğer erkek çocuğun sağlam olduğu bildirilmiştir.

FeCl₃ testi olumlu bulunan diğer hasta U.O. 8 yaşında sarışın, kahverengi gözler, erkek çocuk, ağırlığı 24,5 kg (%25-50 persantil arasında), mental retardasyon, zaman zaman ajite, yürüyememekte, konuşmamakta, spastik, ayaklarında çift taraflı 2-3 ayak parmakları arasında hafif sindaktilite, bilateral inmemiş testislerde sahip olduğu saptanmıştır (resim 2). Hastanın 15 yaşından beri ayda bir kez konvülsyon geçirdiği, anne-baba arasında akrabalık (babasanne ile anne amca çocukları) olduğu öğrenilmiştir. Anne daha önce 1 ölü doğum yaptığını ifade etmiştir. Hastada idrar ve kanda fenil alanin 1 yüksek; anne, baba ve bir kardeşinde FeCl₃ testi ve kromatografi sonuçları olumsuz bulunmuştur.

Fenilketonürüli hasta T.M. nin amcalarından 27 yaşındaki M.A.M. de idrarda FeCl₃ olumsuz bulunmakla beraber kanda fenilalanin 6mg/dl seviyesinde yükseklik göstermiştir. Fizik muayenede 2-3 cü parmaklar arasında hafif sindaktili dışında özellik bulunmamıştır. Akraba evliliği yapmadığı öğrenilen M.A.M' nin çocuklarında klinik ve laboratuvar olarak patolojik bulgu bulunmamıştır.

T.M'nin başka bir akrabası olan 56 yaşındaki erkek H.K. (şekil 1) de de klinik bulgu bulunmamıştır. FeCl₃ testi olumsuzdur, ancak kan fenilalanin seviyesi 5mg/dl olarak saptanmıştır. Teyzesinin kızı ile evli bulunan H.K.'nin çocuklarında patolojik klinik ve laboratuvar bulgusu bulunmamıştır. 88 kişinin bulunduğu köyde klasik fenilketonürü % 2,27 (2 kişi), klinik bulgu vermeyen hiperfenilalaninem % 2,27 (2 kişi) olmak üzere toplam % 4,54 oranında hiperfenilalaninem saptanmıştır.

AİLE AĞacı

Sectii _1

Resim I

Resim 2

TARTIŞMA

Bu çalışmada 88 kişilik bulunduğu köyde mavi göz rengi dışında klasik fenilketonürünün tüm bulgularını gösteren 2 hasta saptanmıştır. İlk tanımlanan fenilketonüri olguları sarı saçlı mavi gözlü olmakla birlikte daha sonra Japonya ve Kuzey Amerika'da koyu saçlı ve koyu göz rengine sahip olguları bildirilmiştir (7). Bu köydeki 2 hasta sarı saçlı açık tenli olmalarına rağmen Kahverengi gözleridir. Şekil 1 de görüldüğü gibi 2 hastanın (T.M. ve U.Ö) babaları birbirleri ile ikinci dereceden kuzendirler; dolayısıyla köyün kurucusu olan M.S.'nin iki oğlundan hastalık kendilerine kalılmıştır.

Normal diyetle kan fenilalanin seviyeleri 10mg/dl. yi aşmayan hiperfenilalaninemilerin hafif hiperfenilalaninemİ olguları olarak değerlendirildikleri bildirilmektedir (9,10). Klinik bulgu vermeyen, 5 mg/dl ve 6mg/dl miktarlarında kan fenilalanin seviyelerine sahip 2 eriğen olgu hafif hiperfenilalaninemili olgular olarak kabul edilmiştir. Her ikisi de Şekil 1 de görüldüğü gibi M.S.'nin soyundan gelmektedirler. Bunlardan M.A.M. klasik fenilketonürlü T.M.'nin babası ile kardeşir. M.A.M.'nin babasının akraba evliliği yapmadığı saptanmıştır. T.M. nin babası İ.M. de FeCl₃ testi olumlu yanıt verirken kan kromatografik analizi olumsuz sonuç vermiştir. Bu nedenle FeCl₃ testinin bu kişide yanlış olumluluk gösterdiği düşünülmüştür. Hafif hiperfenilalaninemili olgulardan M.A.M. akraba evliliği yapmadığı halde diğer olgu H.K. birinci dereceden kuzen evliliği yapmıştır. Her ikisinin de çocuklarında hiperfenilalaninemİ bulunmamıştır.

Fenilketonüri görülmeye sıklığı ortalamaya 1/20.000 olarak bildirilmekle beraber çeşitli ülkelerde değişik oranlarda görülmektedir. 1971 e kadar Avrupa'da 5.252.000 yenidogan taramış, 668 klasik fenilketonürlü saptanarak görülmeye sıklığı 1/8.000 bulunmuştur. Belçika'da 1/28.000, İrlanda'da 1/5.400, İsviçre'de 1/16.600, Norveç'te 1/13.700, İsveç'te 1/38.000, Almanya'da 1/9.000, Danimarka'da 6/100 000, Japonya'da 16/1.000.000 oranında fenilketonüri görüldüğü bildirilmektedir. Norveç'in ve Danimarka'nın batı kıyıları İrlanda ve İskoçya'da kelt soyundan gelen kişiler arasında görülmeye oranı daha yüksek bulunmaktadır (1,2,4). Ülkemizde Özalp ve arkadaşlarının (9) yenidoganlarda yaptıkları bir çalışmada klasik fenilketonüri görülmeye sıklığı 1/3.066,persistan hiperfenilalaninemİ görülmeye sıklığı 1/4.982 bildirilmiştir. Molla Süleymanlı köyünde %2,27 klasik fenilketonüri olmak üzere toplam %4,54 oranında hiperfenilalaninemİ görülmeye sıklığı Ülkemizdeki ve dış ülkelerdeki oranlara göre çok yüksektir. Bu köyde yüksek oranda fenilketonüri ve hiperfenilalaninemİ görülmesinde akraba evlilikleri yanısıra mutasyonların da rol oynamış olabileceğini düşündürmektedir.

Sonuç olarak 88 kişinin bulunduğu Molla Süleymanlı Köyünde 2 kişide (%2,27) klasik fenilketonürü, 2 kişide hafif persistan hiperfenilalaninemi olmak üzere toplam 4 kişide (%4,54) hiperfenilalaninemi saptanmıştır.

ÖZET

88 kişinin bulunduğu Manisa'nın Molla Süleymanlı Köyünde fenilketonürü taraması amacıyla yetişkin ve çocuk olmak üzere köylülerin tümünde fizik muayene ve idrarda FeCl₃ testi yapılmıştır. FeCl₃ testi olumlu bulunan kişilerin ve ailelerindeki diğer bireylerin kanlarında kağıt kromatografisi yöntemiyle aminoasit analizleri yapılmıştır.

İki erkek çocukta (%2,27) klasik fenilketonürünün klinik bulgularıyla birlikte olumlu FeCl₃ testi ve hiperfenilalaninemi, 2 kişide (%2,27) klinik bulgu olmaksızın hafif hiperfenilalaninemi olmak üzere toplam 4 kişide (%4,54) hiperfenilalaninemi saptanmıştır. Olguların hepsi erkektir. Hiperfenilalaninemili kişilerin 4 aile içinde bulundukları ve birbirleriyle akraba oldukları saptanmıştır.

ANAHTAR KELİMELER : Fenilketonürü, hiperfenilalaninemi, fenilalanin, mental retardasyon.

KAYNAKLAR

1. Guttler F. Hyperphenylalaninemia. *Acta Paediatr Scand* 1980; suppl 280: 1-68.
2. Guttler F. Phenylketonuria : 50 years since Fölling's discovery and still expanding our clinical and biochemical knowledge. *Acta Paediatr Scand* 1984; 73: 705-16
3. Levy HL, Waisbren SE. Effects of untreated maternal phenylketonuria and hyperphenylalaninemia on the fetus. *N Eng J Med* 1983; 309: 1269-74.
4. Yasuda N. Geographical variations in inborn errors of metabolism in Japan. *Hum Hered* 1984; 34: 1-8.
5. Brunner RL, Jordan MK, Berry HK. Early-treated phenylketonuria: Neuropsychologic consequences. *J Pediatr* 1983 ; 102 : 831-35.
6. Buist NRM. Disorders of phenylalanine metabolism.: Forfar JO, Arneil GC. eds. *Textbook of Paediatrics*. 1st ed. Edinburg: Churchill Livingstone, 1973 ; 1159-61.

7. Aydın A, Coşku T. Klasik fenilketonüri. Katkı 1985 ; 6: 656-61.
 8. Waibren SE, Schnell R, Levy HL. Intelligence and personality characteristics in adults with untreated atypical phenylketonuria and mild hyperphenylalaninemia. J Pediatr 1984 ; 105: 955-58.
 9. Özalp İ, Coşkun T, Kitapçı F, Aydın A. Fenilketonüri ve ülkemizde görülme sıklığı. Çocuk Hastalıkları Dergisi 1986; 1(2): 108-11.
 10. Gütler F, Wamberg E. Persistent hyperphenylalaninemia. Acta Paediatr Scand 1972;61: 321.
-

Doç.Dr.Nesrin ERDEM, Aras.Görev. Dr.Salih KAVUKÇU
Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları
Anabilim Dalı, İzmir.